

підприємства в коротко-, середньо- і довгостроковому періодах, щоб забезпечити отримання підприємством необхідного прибутку з мінімальними витратами в умовах мінливості ринку. Звичайно, це пов'язано з ймовірним фінансовим ризиком, особливо в сучасних умовах, але правильно проведене стратегічне планування дозволить звести ризик до мінімуму. Побудова системи управління фінансами малого бізнесу на основі фінансового механізму дозволить підтримувати його сталий розвиток, створюючи тим самим важливу конкурентну перевагу.

Література

1. Ярошевич Н. Б. Фінанси підприємств: Навч, посіб./ Н.Б. Ярошевич. -К.: Знання, 2011.-341 с.
2. Куликова О.Ф. Сучасні підходи до управління фінансами малих підприємств [Електронний ресурс]. – Режим доступу: nauka.zinet.info/index.php
3. Фастовець А.А.Фінанси малого бізнесу: навч, посіб. / А.А. Фастовець, І.В. Фисун. – К.:Кондор-Видавництво, 2013. – 302 с.

УДК 658.5.011

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ЯК ОСНОВА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Ртищев С. А.,
к.е.н. доцент

Ковтун А. С.,
магістрант

Криворізький національний університет

JEL classification: O32

На кожному підприємстві процес розробки та прийняття рішень має свої особливості. Вони визначаються специфікою діяльності підприємства, його структурою, організаційною культурою, досвідом керівників та управлінського персоналу. В процесі управління на промислових підприємствах приймається велика кількість різноманітних рішень, які мають різні характеристики. Однак, можна виділити певні спільні ознаки, які дозволять певним чином згрупувати ці рішення з метою підвищення ефективності виробничої діяльності.

Процес вироблення і прийняття рішень у системі управління по суті є інформаційним. Рішення – це інформація, яка спеціально зібрана,

проаналізована й опрацьована суб'єктом управління; має інформаційну суть, причому являє собою констатацію нинішнього стану системи, синтез інформації, актуальної на сьогоднішній день, з інформацією про майбутнє, яке виражене в меті, поставленій перед системою [1].

У науковій літературі подане як розширене, так і вузьке розуміння процесу прийняття рішень в управлінні. Розширене є не тільки процесом прийняття рішень, але і виконанням та контролем результатів його реалізації. Вузьке розуміння – це процес, який починається з констатації виникнення проблеми та завершується вибором дії, що спрямована на її усунення. Рішення з метою підвищення ефективності виробничої діяльності та відповідні управлінські дії – основний результат, квінтесенція управлінської діяльності.

Для того, щоб прийняти максимально правильне рішення, яке буде якнайкраще відповідати і цілям організації, і мати мінімальну частку ризику, потрібно врахувати всі існуючі ризики та оптимізувати сам процес прийняття рішень [2]. Підтримка прийняття рішень на металургійному підприємстві повинна забезпечуватися комплексом методів та моделей (рис. 1).

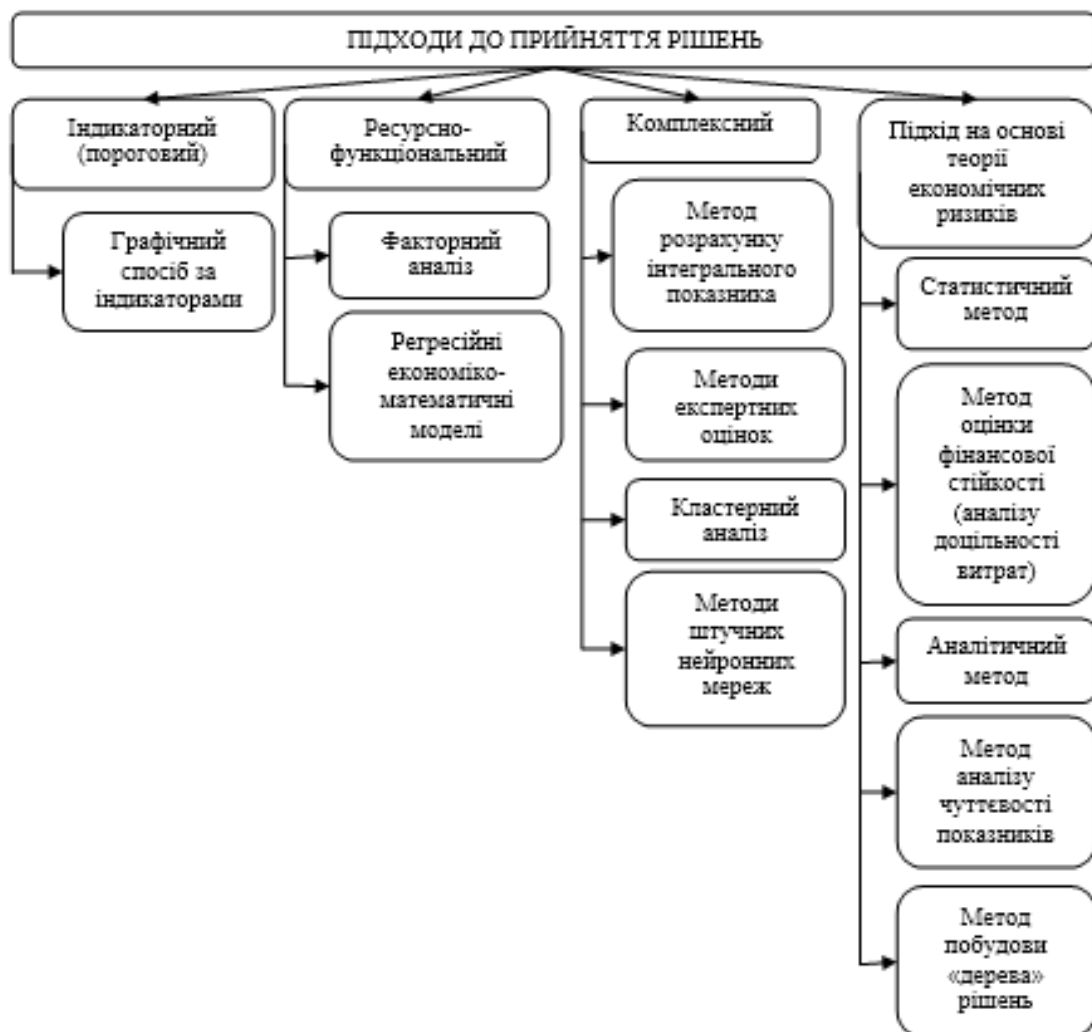

Рис. 1. Інтеграція підходів, методів та моделей підтримки процесу прийняття рішень на металургійному підприємстві [3]

Варто відзначити, що розробка та прийняття рішень – це багатосторонній організаційний процес, який має складні прямі й зворотні зв'язки і характеризується поєднанням інтелектуальної діяльності багатьох членів організації із застосуванням різноманітних моделей, методів і способів збирання інформації [4].

Отже, поняття «прийняття рішень» підкреслює насамперед соціальний характер його застосування у формальних організаціях, які функціонують за певним набором правил та закономірностей. Таким чином, прийняття рішень – це процес, який реалізується суб'єктом управління і визначає дії, спрямовані на вирішення поставленого завдання в наявній чи спроектованій ситуації. Найбільш оптимальним методом підтримки процесу прийняття рішень на металургійному підприємстві вважаємо побудову «дерева» рішень. Зокрема, сутність запропонованого науково-методичного підходу полягає в удосконаленні організаційно-інформаційного забезпечення якості прийняття рішень; подальшого розвитку процесів моделювання як інструменту підтримки процесу прийняття рішень, а також вибору показників ефективності для оцінювання варіантів прийняття рішень. Зокрема, необхідність удосконалення методологічного забезпечення теорії прийняття рішень підтверджується практикою діяльності всього світового співтовариства. Так, прийняття рішень – результат вибору органом управління способу дій, націлених на розв'язання певної проблеми управління. Прийняття рішень – складова будь-якої управлінської функції, оскільки рішення – це головний продукт праці менеджера.

Література

1. Асаул А. М., Коваль О. С. Основні напрями підвищення якості та ефективності розробки і прийняття управлінських рішень у підприємницьких структурах. Економіка України. 2012. № 11. С. 29-37.
2. Щербина В. С. До питання принципів господарського права. Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України. 2014. № 1. С. 85–91.
3. Бакуменко В. Д. Державно-управлінські рішення: навчальний посібник. К.: ВПЦ АМУ, 2012. 344 с.
4. Моисеенко Е. А. Коммуникации в бизнесе. Ростов н/Д.: Феникс, 2007. 315 с.